

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU

50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel.(071)344 65 87, (071)34 05 920, fax (071)34 05 922
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

RWR 411 -9/10/WS

Wrocław, 29 maja 2012 r.

Decyzja RWR 20 /2012

Na podstawie art. 105 § 1 k.p.a. w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. *w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. nr 107 poz. 887), po przeprowadzeniu postępowania wszczętego z urzędu przeciwko Łużyckiej Higienie Komunalnej Sp. z o.o. z siedzibą w Zgorzelcu

-w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

umarza się postępowanie wszczęte w sprawie nadużywania pozycji dominującej na lokalnym rynku usług odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości z terenu Gminy Pieńsk, poprzez narzucanie właścicielom nieruchomości rozliczeń za ww usługę w oparciu o ustanowione przez Łużycką Higienę Komunalną Sp. z o.o. ilościowe normy odpadów wytwarzanych przez każde gospodarstwo domowe, zawartych we współczynnikach nagromadzenia nieczystości, co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 2 pkt 6 powołanej wyżej ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów*.

Uzasadnienie

1. Do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu, zwanego dalej również „Prezesem Urzędu” lub „organem antymonopolowym”, wpłynęło zawiadomienie mieszkańca Gminy Pieńsk o możliwości naruszenia przez Łużycką Higienę Komunalną sp. z o.o. z siedzibą w Zgorzelcu oraz Gminę Pieńsk ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w wyniku narzucania właścicielom nieruchomości na terenie Gminy Pieńsk, rozliczania się z tytułu usługi odbierania odpadów komunalnych w oparciu o zawyżony współczynnik nagromadzenia nieczystości. Zawiadamiający wskazał, iż Spółka wprowadziła powyższy współczynnik „bez wymaganego umocowania prawnego”, zaś jego wysokość jest rażąco niekorzystna dla mieszkańców, powodując „nieuzasadniony wzrost obciążeń dla zleceniodawców tych usług.”

W szczególności Zawiadamiający podniósł, iż Spółka wprowadziła rozliczania mieszkańców Gminy Pieńsk w oparciu o stałe normatywy (wskaźniki nagromadzenia nieczystości) w wysokości 1,2m³/osobę/rok dla rodzin 4 osobowych i 1m³/osobę/rok dla rodzin powyżej 4 osób (mający charakter zniżki dla rodzin wieloosobowych), co w konsekwencji spowodowało „nieuzasadniony wzrost obciążeń dla zleceniodawców tych usług”. Zawiadamiający podniósł, iż przed wprowadzeniem nowych umów przez Spółkę, wywóz odpadów z posesji odbywał się zgodnie z potrzebami mieszkańców „na żądanie”

wg ceny za 1m³ odpadów określonej uchwałą rady gminy i zarządzeniem burmistrza. Wg. Zawiadamiającego, ilości odpadów przyjęte przez Spółkę nie odpowiadają faktycznej wysokości wielkości odpadów produkowanych przez mieszkańców wsi, którzy część odpadów kompostują, część palą (papier i odpady z drewna). Ponadto znaczna część mieszkańców wsi pracuje i wytwarza większość odpadów poza domem, nie jest więc w stanie wyprodukować narzuconych przez Spółkę ilości odpadów. W ocenie Zawiadamiającego, Spółka nie chce zgodzić się na kontynuowanie rozliczeń jak dotychczas, w oparciu o rzeczywiste, zgłoszone do wywozu ilości, z terminem „na żądanie”. Działanie to Zawiadamiający ocenił jako naganne, gdyż „Śmieci powinny być wazone w gospodarstwie i odbierane wg wagi, wtedy nie byłoby naciągania mieszkańców do płacenia za puste pojemniki.” Ponadto podniósł, iż Wojewoda Dolnośląski Rozstrzygnięciem nadzorczym stwierdził nieważność uchwały Nr XXXV.208/09 Rady Miejskiej w Pieńsku określającej wskaźniki nagromadzenia nieczystości, w oparciu o którą to uchwałą skonstruowała swoje umowy Spółka.

1.1. W toku wszczętego w następstwie ww Zawiadomienia postępowania wyjaśniającego, prowadzonego pod sygn. akt RWR 400 – 14/10/WS, Spółka prezentowała stanowisko, zgodnie z którym ilościowe normy odpadów wytwarzanych przez każde gospodarstwo domowe ustaliła w oparciu o uchwałę Nr XXXV.208/09 Rady Miejskiej w Pieńsku. W ocenie Spółki istnieje podstawa faktyczna do zróżnicowania ilości odpadów pochodzących z terenów wiejskich w stosunku do miasta, gdyż odpady z terenów wiejskich „różnią się w istotny sposób pod względem ilości, właściwości i składu grupowego od odpadów z aglomeracji miejskich, tzn. ma wysoki udział w tych odpadach frakcja organiczna, która maksymalnie jest zagospodarowywana w gospodarstwach domowych jako pasza, kompostowniki przydomowe oraz spalanie w paleniskach domowych”. Spółka przyznała jednocześnie, iż wprowadziła umowy na wywóz odpadów komunalnych, zawierające zróżnicowane wysokości wskaźników nagromadzenia odpadów na jednego mieszkańca w roku, w zależności od mieszkania na wsi lub w mieście jak również na terenach wiejskich w zależności od ilości członków rodziny (pismo Spółki k. 13-14 akt postępowania wyjaśniającego RWR 400-14/10/WS). W ocenie Spółki zróżnicowanie wielkości współczynników jest normalnym i powszechnym zjawiskiem, występującym m.in. na terenie wszystkich obsługiwanych przez Spółkę gmin, tj. na terenie Gminy Pieńsk, Gminy Zgorzelec, Gminy Zawidów, Gminy Sulików, Węgliniec .

1.2. W związku z powyższymi zarzutami oraz wynikami postępowania wyjaśniającego RWR 400 – 14/10/WS, Prezes Urzędu postanowieniem nr RWR 228/10 z dnia 10 listopada 2010 r., wszczął przeciwko Spółce postępowanie antymonopolowe, w sprawie nadużywania pozycji dominującej na lokalnym rynku usług odbierania stałych odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości z terenu Gminy Pieńsk, poprzez narzucanie właścicielom nieruchomości rozliczeń za ww usługę w oparciu o ustanowione przez Łużycką Higienę Komunalną Sp. z o.o. ilościowe normy odpadów wytwarzanych przez każde gospodarstwo domowe, zawartych we współczynnikach nagromadzenia nieczystości, co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 2 pkt 6 z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. nr 50, poz. 331 ze zm.), zwanej dalej również „ustawą o ochronie (...)”.

1.3. W odpowiedzi na stawiane zarzuty, Spółka pismem z dnia 26 listopada 2010 r. poinformowała, iż faktyczną podstawę ustalania wysokości współczynnika nagromadzenia nieczystości, stanowi Regulamin utrzymania czystości i porządku, zatwierdzony uchwałą Rady Miejskiej nr XLI/253/06 z dnia 28 kwietnia 2006 r., który

ustalił wielkość współczynnika na $1,5\text{m}^3$ /osobę/rok. Z kolei na prośbę Burmistrza oraz mieszkańców wsi Spółka zdecydowała się na dalsze różnicowanie wielkości tego wskaźnika na terenach wiejskich, obniżając go do $1,2\text{m}^3$ (dla rodzin do 4 osób) i następnie do 1m^3 dla rodzin powyżej 4 osób. Powodem obniżenia wskaźników dla wsi i sołectw było uwzględnienie przez Zarząd Spółki prośb i uzasadnienia mieszkańców poszczególnych sołectw, iż „na wsiach panuje duże bezrobocie, część odpadów jest zagospodarowywana we własnym zakresie (spalanie papieru i tektury, skarmianie zwierząt domowych resztkami domowymi i kompostowanie w przydomowych ogródkach odpadów biodegradowalnych). Ponadto Zarząd wziął pod uwagę prośbę Burmistrza, aby na wsiach zmniejszyć wskaźnik nagromadzenia do $1,2\text{m}^3$ / rok, jako zachętę do gromadzenia odpadów w pojemnikach, które Gmina rozdała wszystkim mieszkańcom (po 2 pojemniki na osobę) a nie wywożenie do pobliskich lasów. Na dalsze obniżenie wskaźników nagromadzenia do 1m^3 / rok dla rodzin powyżej 4 osób w rodzinie, miało (...) tłumaczenie przedstawicieli rodzin wieloosobowych, iż dochód na jednego członka w rodzinie jest zawsze mniejszy niż w rodzinach 4 osób. Ponadto rodziny wielodzietne wytwarzają mniej odpadów, ponieważ nie jest ich stać na większe zakupy, również mniejsza jest ilość pozostałych odpadów, na przykład popiołu z pieców grzewczych itp.” (pismo Spółki k. 6-9 akt głównych).

1.4. W toku postępowania antymonopolowego Spółka, odpowiadając na pytania zadane przez organ antymonopolowy, tj. „proszę wskazać, na jakiej podstawie faktycznej Spółka stosuje wskaźniki nagromadzenia nieczystości w wysokości $1,5\text{m}^3$ na osobę na rok; $1,2\text{m}^3$ na osobę na rok; $1,0\text{m}^3$ na osobę na rok; czy Spółka przed ich wprowadzeniem dokonała ich szczegółowego wyliczenia” (pisma z dnia 10 listopada i 7 grudnia 2010 r.) przyznała, iż nie robiła własnych wyliczeń zasadności wysokości wprowadzonych współczynników. Spółka wyjaśniła, iż w zakresie współczynnika $1,5\text{m}^3$ /osobę/rok oparła się na uchwale Rady Miejskiej Pieńsk z 28 kwietnia 2006 r., zaś ustalając pozostałe współczynniki Zarząd Spółki bazował „na istniejących uchwałach ościennych gmin, w których Spółka świadczy usługi wywozu odpadów” (pismo Spółki k. 41 akt głównych).

2. Przeprowadzone przez organ antymonopolowy postępowanie dowodowe pozwoliło na ustalenie następującego stanu faktycznego:

2.1. Łużycka Higiena Komunalna sp. z o.o. z siedzibą w Zgorzelcu jest spółką prawa handlowego wpisaną do Krajowego Rejestru Przedsiębiorców przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu, IX Wydział Gospodarczy KRS pod nr 0000182686. Przedmiotem podstawowej działalności Spółki jest m.in.:

- zbieranie odpadów innych niż niebezpieczne, w tym zbieranie stałych odpadów takich jak odpady z gospodarstw domowych, odpadów przemysłowych z pojemników na odpady, kontenerów itp., zbieranie surowców wtórnych,
- odzyskiwanie surowców z materiałów segregowanych, w tym oddzielanie i sortowanie surowców nadających się do ponownego przetwarzania pochodzących z odpadów innych niż niebezpieczne,
- obróbka i usuwanie odpadów innych niż niebezpieczne, w tym zarządzanie wysypiskami.

Spółka świadczy usługi odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości z terenu gmin miejskich Zawidów i Zgorzelec oraz miejsko – wiejskich Sulików, Węgliniec i Pieńsk. Spółka zarządza również od 16 listopada 2009 r. gminnym składowiskiem odpadów w miejscowości Stojanów w Gminie Pieńsk.

Dowód – odpis z KRS k. 10-13 i umowa spółki k. 14-19 akt głównych, pismo Spółki k. 12-13 akt postępowania wyjaśniającego sygn. RWR 400 –14/10/WS.

2.2. Gmina Pieńsk leży w zachodniej części województwa dolnośląskiego. Administracyjnie składa się ona z miasta Pieńsk i 9 sołectw obejmujących 9 miejscowości wiejskich :

- Miasto Pieńsk,
- Sołectwa :
 - Wieś Bielawa Dolna,
 - Wieś Bielawa Górna,
 - Wieś Strzelno,
 - Wieś Dłużyna Dolna,
 - Wieś Dłużyna Górna,
 - Wieś Lasów,
 - Wieś Stojanów,
 - Wieś Żarka nad Nysą,
 - Wieś Żarki Średnie.

Całkowita powierzchnia Gminy wynosi 110,3 km², w tym na miasto Pieńsk przypada 10 km². Powierzchnia Gminy stanowi 13,3 % powiatu zgorzeleckiego. Według danych na 31 grudnia 2003 r. liczba ludności Gminy ogółem wynosiła 9879 z czego 6179 osób zamieszkiwało w mieście Pieńsk oraz 3700 osób zamieszkiwało na obszarze wsi (Plan Gospodarki Odpadami Miasta i Gminy Pieńsk).

Dowód – Plan Gospodarki Odpadami Miasta i Gminy Pieńsk k. 117-184 akt postępowania wyjaśniającego RWR 400-14/10/WS;

2.3. Na terenie Gminy do dnia 15 listopada 2009 r. usługę odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości wykonywał gminny Zakład Usług Komunalnych w Pieńsku, zaś od 16 listopada 2009 r. usługę wykonuje Spółka.

Podstawą wejścia Łużyckiej Higieny Komunalnej sp. z o.o. na rynek lokalny odbierania stałych odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w Gminie Pieńsk były Uchwała nr 1 i nr 2 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Spółki z dnia 8 października 2009 r., mocą których dotychczasowi wspólnicy wyrazili zgodę na przystąpienie Gminy Pieńsk do Spółki i objęcie przez nią 702 udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym. W wyniku ww. czynności prawnych, udziały w Spółce ostatecznie objęte zostały w sposób następujący :

- 702 udziały przez Gminę Pieńsk,
- 687 udziałów przez Gminę Zgorzelec,
- 549 udziałów przez Gminę Sulików.

Udziały w Spółce pokryte zostały przez Gminę Pieńsk aportem w postaci m.in. nieruchomości zabudowanych wysypiskiem śmieci w Stojanowie oraz dwoma samochodami pełniącymi funkcje śmieciarek. Przedmiot aportu (w tym wysypisko śmieci w Stojanowie) został przekazany Spółce „Protokołem Przekazania” w dniu 16 listopada 2009 r. przez Zakład Usług Komunalnych w Pieńsku. Jednocześnie w tym samym dniu zawarte zostały umowy cesji pomiędzy Gminą Pieńsk (Cedent) a Łużycką Higieną Komunalną sp. z o.o. (Cesjonariusz). Zgodnie z ich § 1, zostały one zawarte „w związku z przejęciem przez Łużycką Higienę Komunalną Sp. z o.o. obowiązków od Zakładu Usług

Komunalnych w Pieńsku odbioru i wywozu odpadów komunalnych z terenu Miasta i Gminy Pieńsk". Zgodnie z § 3 Cedent przeniósł na Cesjonariusza wszystkie prawa i obowiązki wynikające z zawartych wcześniej przez Cedenta umów „na wywóz nieczystości stałych”. Z dniem przejęcia wysypiska w Stojanowie Spółka przejęła również zarząd nad tym składowiskiem odpadów.

Dowód – odpis z KRS k. 10-13, protokół NZW Spółki k. 22-25, Protokół Przekazania k. 65 – 66 akt głównych, przykładowa umowa cesji Nr 275/09 k. 26 akt postępowania wyjaśniającego RWR 400-14/10/WS oraz k. 58 akt głównych;

2.4. Do czasu przejęcia usługi odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości przez Spółkę, świadczenie tych usług wykonywała Gmina Pieńsk za pomocą Zakładu Usług Komunalnych w Pieńsku. System odbierania odpadów opierał się na zgłaszaniu wywozu „na telefon”. Cena za wywóz 1m³ odpadów wynosiła 52 zł/m³, zaś ilość wywożonych odpadów ustalana była wyłącznie według objętości pojemników i nie zależała bezpośrednio od ilości osób w gospodarstwie domowym (opłata ustalona została na podstawie Zarządzenia Nr 86/09 Burmistrza Miasta i Gminy Pieńsk z dnia 11 sierpnia 2009 r. w sprawie ustalania cen i opłat za usługi komunalne w drugim półroczu 2009 r. Zgodnie z § 1 ust. 2 ww Zarządzenia, Burmistrz ustalił opłatę za ww usługę w wysokości 52 zł netto za 1m³ w okresie od dnia 1 września 2009 r. do 31 grudnia 2009 r. Zarządzenie ustalało obniżenie ceny o 25% za odpady segregowane. Ceny te były nadal stosowane po dniu 31 grudnia 2009 r., pomimo nie uregulowania wysokości opłat przez burmistrza w roku 2010 i 2011. Stosowane ceny nie przekraczają górnych stawek opłat ustalonych Uchwałą Nr XVII/106/08 Rady Miejskiej w Pieńsku z dnia 29 kwietnia 2008 r. w sprawie określenia górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych w tym segregowanych od właścicieli nieruchomości oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych. Zgodnie z § 1 ww Uchwały, górne stawki opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości ustalono w wysokości 73,56 zł netto za 1 m³. Ww. Uchwała przewidywała możliwość obniżenia ceny jedynie w razie segregowania odpadów i nie przewidywała żadnych innych podstaw obniżania ceny usługi.

Dowód – pisma Spółki k. 6, 37, Uchwała Nr XVII/106/08 k. 28, Zarządzenie Nr 86/09 k. 29, umowy zawierana przez ZUK k. 57 akt głównych;

2.5. Usługa odbierania odpadów komunalnych świadczona w imieniu Gminy przez ZUK w Pieńsku nie była rentowna. W latach 2008 – 2009 ZUK poniósł stratę na ww. usłudze. Wysokość straty obrazuje tabela nr 1.

Tabela nr 1

Koszty i przychody ZUK z tytułu odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości na terenie Gminy Pieńsk w latach 2008 - 2009

		2008	2009
1.	Przychody	284 642,66	307 386,59
2.	Koszty	452 421,69	388 276,84
3.	Zysk/strata	-167 779,03	-80 890,25
4.	Rentowność 3/1x100%	-58,94	-26,32

(opracowanie własne na podstawie danych ZUK k. 67 akt głównych);

Brak rentowności usługi wynikał m.in. z faktu, iż waga wywożonych pojemników (w tym zwłaszcza 120 litrowych) znacznie przewyższała średnie wagi wyliczone przez GUS dla pojemników o określonej pojemności. Przykładowo wg. danych GUS 1m³ niesegregowanych odpadów komunalnych waży ok. 234,2 kg, tak więc odpady w pojemniku o poj. 0,12m³ (120 l) powinny ważyć 28,10 kg (0,12 m³ x 234,2kg =28,10kg) – podczas gdy w rzeczywistości ważyły nawet po 80 kg. Miało to znaczenie dla wyniku finansowego ZUK, gdyż opłata na wysypisku w Sulikowie (posiadającym wagę) ustalana była od faktycznej wagi odpadów (170 zł/tonę).

Dowód – pismo Spółki k. 37-38 akt głównych;

2.6. Począwszy od dnia 16 listopada 2009 r. usługi odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości na terenie Gminy Pieńsk wykonuje Spółka. Ponieważ okazało się, iż wykonywanie usługi w dotychczasowej formule, tj. „na telefon”, nie zapewnia jej rentowności (w okresie od 16 listopada 2009 r. do 31 grudnia 2009 r. strata Spółki wyniosła na tej usłudze 28 548,49 zł), Spółka wprowadziła w miejsce dotychczasowych umów dwa nowe ich rodzaje, tj. jeden odnoszący się do odbierania odpadów z terenu miasta Pieńsk oraz drugi – dotyczący sołectw. Umowy charakteryzowały się wprowadzeniem wynagrodzenia w formie stałego ryczałtu miesięcznego, opartego na ustaleniu ilościowych norm nagromadzenia odpadów w odniesieniu do każdej osoby.

Mieszkańcy wszystkich sołectw zostali zapoznani z proponowanymi przez Spółkę nowymi warunkami wykonywania usługi odbioru odpadów komunalnych. Spotkania informacyjne odbyły się we wszystkich sołectwach na przełomie stycznia i lutego 2010 r. Braли w nich udział, oprócz mieszkańców, sołtysi poszczególnych sołectw, burmistrz Pieńska, prezes Spółki i zaproszeni goście. Na spotkaniach tych burmistrz udzielił poparcia Spółce w zakresie nowych zasad odbioru odpadów komunalnych wskazując m.in. na problem „dzikich” wysypisk na terenie Gminy oraz braku podpisanych jakichkolwiek umów na odbieranie odpadów komunalnych u części gospodarstw domowych w sołectwach.

Dowód – pismo Spółki k. 8, protokoły spotkań w sołectwach k. 267 – 276 akt głównych;

Jak wynika z treści obu wprowadzonych ostatecznie przez Łużycką Higienę Komunalną Sp. z o.o. rodzajów umów o „wywóz odpadów komunalnych”, podstawą rozliczenia za usługę jest iloczyn ceny wywozu 1m³ odpadów niesegregowanych, tj. 52 zł, ilości osób w gospodarstwie domowym oraz współczynnika nagromadzenia. Ilość osób w gospodarstwie i współczynnik nagromadzenia stanowią podstawę do ustalenia typu i ilości pojemników. Rozliczenie następuje „przez dokonanie ryczałtowego naliczenia należności 1 raz na 3 miesiące” (§ 4 Umowy). Umowy zrywały zatem z dotychczasową praktyką wywozu „na telefon”, czyli nieregularnego zgłaszania zapotrzebowania na odbieranie odpadów komunalnych, na rzecz wywozu regularnego i regularnej, przewidywalnej zapłaty za ww. usługę.

Umowa dotycząca obszaru sołectw ustala, iż współczynnik nagromadzenia wynosi 1,2 m³ na osobę na rok w gospodarstwach liczących do 4 osób (włącznie) oraz 1,0 m³ na osobę na rok w gospodarstwach liczących powyżej 4 osób.

Z kolei umowa dotycząca obszaru miasta Pieńsk ustala, iż współczynnik nagromadzenia wynosi 1,5 m³ na osobę na rok i nie różnicuje jego wysokości od ilości osób w gospodarstwie domowym.

Oba rodzaje umów zawierane są na czas nieokreślony. Celem zawarcia nowych umów, Spółka wypowiedziała umowy o odbieranie odpadów komunalnych zawarte jeszcze

przez Zakład Usług Komunalnych. Procedurę zawierania nowych umów przeprowadzono w dwóch terminach, tj.

- od 25.01 – 31.01.2010 r.
- od 26.03 – 31.03.2010 r.

Dowód – umowy k. 30 i 31, pismo Spółki k. 37 akt głównych;

Przyjmując za podstawę wyliczenia ww. dane, roczny koszt usługi na jednego mieszkańca wynosi :

- w mieście Pieńsk : 78 zł netto ($1,5 \text{ m}^3 \times 52 \text{ zł/ m}^3$), co daje stawkę 6,50 zł/osobę/miesiąc netto.
- na obszarze wiejskim :
 - w gospodarstwach domowych do 4 osób : 62,4 zł ($1,2 \text{ m}^3 \times 52 \text{ zł/ m}^3$), co daje stawkę 5,20 zł/osobę/miesiąc netto,
 - w gospodarstwach domowych powyżej 4 osób : 52,0 zł ($1,0 \text{ m}^3 \times 52 \text{ zł/ m}^3$), co daje stawkę 4,33 zł/osobę/miesiąc netto.
(wyliczenia własne organu antymonopolowego);

W wyniku zmiany systemu rozliczeń, Spółka zdołała sukcesywnie ograniczyć wysokość ponoszonej straty na usłudze odbierania odpadów na terenie Gminy. Wynik finansowy działalności Spółki na terenie Gminy obrazuje tabela nr 2.

Tabela nr 2

Koszty i przychody Spółki z tytułu odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości na terenie Gminy Pieńsk w latach 2010 – 2011.

		2010	2011
1.	Przychody	310 167,78	372 778,20
2.	Koszty	354 005,34	389 054,58
3.	Zysk/strata	- 56 162,44	- 16 276,38
4.	Rentowność $3/1 \times 100\%$	-18,11%	-4,37%

(opracowanie własne na podstawie danych Spółki k. 262 akt głównych);

2.7. Na terenie Gminy obowiązuje Regulamin utrzymania czystości i porządku, wprowadzony Uchwałą Nr XLI/253/06 Rady Miejskiej w Pieńsku z dnia 28 kwietnia 2006 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Pieńsk. Zgodnie z § 14 Regulaminu, ustalono następujące ilości odpadów komunalnych stałych wytwarzanych przez jednego mieszkańca w ciągu tygodnia :

- 29 l – ilość podstawowa,
- 2 l – na każdą osobę przebywającą na terenie szkoły każdego typu i przedszkola (dziecko, uczeń i pracownik),
- 10 l – na jedno łóżko dla hoteli, pensjonatów itp.

Wielkość 29 l tygodniowo daje $1,508 \text{ m}^3$ (w przybliżeniu $1,5 \text{ m}^3$) rocznie. Regulamin przewiduje obowiązek właścicieli nieruchomości zawierania umów o odbiór odpadów komunalnych (§25 Regulaminu).

Dowód - Uchwała Nr XLI/253/06 wraz z Regulaminem utrzymania czystości i porządku k. 29 – 44 akt postępowania wyjaśniającego RWR 400-14/10/WS;

Uchwałą Nr XXXV/208/09 Rady Miejskiej w Pieńsku z dnia 28 sierpnia 2009 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XLI/253/06 Rady miejskiej w Pieńsku z dnia 28 kwietnia 2006 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Pieńsk dokonano zmiany § 14 Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy w ten sposób, iż w miejsce dotychczasowego zapisu ustalającego ilość podstawową odpadów wytwarzanych przez jednego mieszkańca tygodniowo, wpisano ilość odpadów wytwarzanych w ciągu roku w gospodarstwie domowym :

- a) 1,5 m³ – na jednego mieszkańca w mieście,
- b) 1,2 m³ – na jednego mieszkańca na terenach wiejskich.

Jak wynika z uzasadnienia Uchwały, celem dokonania zmian miało być dostosowanie treści Regulaminu (...) do faktycznych potrzeb mieszkańców Gminy zamieszkałych w budynkach jednorodzinnych i wielorodzinnych. Zmiany wprowadzono ze względu na to, iż właściciele nieruchomości posiadają indywidualne przydomowe kompostowniki na odpady biodegradowalne. Powoduje to racjonalną gospodarkę odpadami i zmniejszenie ilości odpadów wytworzonych, przekazywanych na składowisko odpadów.

Jako podstawę prawną Uchwały podano art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (j.t. Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 z późn. zm.). Zgodnie z powołanym przepisem :

Art. 4. 1. Rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, zwany dalej "regulaminem"; regulamin jest aktem prawa miejscowego.

2. Regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

1) wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących:

- a) ⁽³⁾ prowadzenie we wskazanym zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych, w tym powstających w gospodarstwach domowych odpadów niebezpiecznych, odpadów wielkogabarytowych, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz odpadów z remontów,
- b) uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,
- c) mycie i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;

2) rodzaju i minimalnej pojemności urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych urządzeń i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:

- a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,
- b) liczby osób korzystających z tych urządzeń;

3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;

4) maksymalnego poziomu odpadów komunalnych ulegających biodegradacji dopuszczonych do składowania na składowiskach odpadów;

5) innych wymagań wynikających z gminnego planu gospodarki odpadami;

6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;

7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;

8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

3. Rada gminy dostosuje regulamin do gminnego planu gospodarki odpadami w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od daty uchwalenia tego planu.

Dowód - Uchwała Nr XXXV/208/09 k. 24, 25 akt postępowania wyjaśniającego RWR 400-14/10/WS;

2.8. Rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 15 września 2009 r. znak NK.II.0911-12/417/09 Wojewoda Dolnośląski stwierdził nieważność ww Uchwały Nr XXXV/208/09 Rady Miejskiej w Pieńsku argumentując m.in., iż z powołanego jako podstawa Uchwały art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wynika jedynie upoważnienie dla rady gminy do określenia rodzaju i minimalnej pojemności urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych oraz warunków rozmieszczania i utrzymania tych urządzeń. W ocenie Wojewody przy określaniu tych kwestii rada gminy *jest obowiązana uwzględnić, a nie ustalić, średnią ilość odpadów komunalnych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach oraz liczbę osób korzystających z tych urządzeń*. Organ nadzorczy odwołał się do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 20 grudnia 2006 r. (sygn. akt II SA/Wr 585/06) zawierającego stanowisko, iż *norma kompetencyjna zawarta w art. 4 ust. 2 pkt 2 nie może stanowić upoważnienia do określenia przez radę gminy normatywu odpadów*.

Dowód – rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego nr NK.II.0911-12/417/09 k. 113 – 115 akt postępowania wyjaśniającego RWR 400-14/10/WS;

2.9. Wysokości ilościowych norm odpadów wytwarzanych przez gospodarstwa domowe, zwane dalej również „współczynnikami” lub „wskaźnikami” nagromadzenia odpadów, na terenie poszczególnych gmin obsługiwanych przez Spółkę, nie odbiegają zasadniczo (za wyj. typowo wiejskiej Gminy Węgliniec), od norm w Gminie Pieńsk :

Gmina (miejska) Zgorzelec	– 1,5 m ³ /osobę/rok
Gmina (miejska) Zawidów	- 1,5 m ³ /osobę/rok
Gmina (miejsko-wiejska) Sulików	– 1,2 m ³ /osobę/rok w gospodarstwach domowych liczących do 4 osób - 1,0 m ³ /osobę/rok w gospodarstwach domowych liczących powyżej 4 osób
Gmina (miejsko-wiejska) Pieńsk	– 1,5 m ³ /osobę/rok dla miasta – 1,2 m ³ /osobę/rok w wiejskich gospodarstwach domowych liczących do 4 osób - 1,0 m ³ /osobę/rok w wiejskich gospodarstwach domowych liczących powyżej 4 osób,
Gmina (wiejska) Węgliniec	– 0,66 m ³ /osobę/rok.

Dowód – pism k. 49, 60, 66, 73 akt postępowania wyjaśniającego RWR 400-14/10/WS;

2.10. Organ antymonopolowy przeprowadził badanie rynkowe, mające na celu ustalenie szacowanej przez poszczególne gminy ilości odpadów wytwarzanych przez mieszkańców

oraz ustalenie, czy istnieją podstawy zróżnicowania tych ilości w zależności od miasta i wsi. Badaniem objęto łącznie 46 gmin, tj. Ścinawę, Gryfów Śląski, Lwówek Śląski, Wleń, Milicz, Bierutów, Międzybórz, Syców, Twardogóra, Jelcz – Laskowice, Chocianów, Polkowice, Przemków, Strzelin, Środę Śląską, Jaworzynę Śląską, Strzegom, Żarów, Oborniki Śląskie, Prusice, Trzebnicę, Żmigród, Brzeg Dolny, Wołów, Kąty Wrocławskie, Bardo, Ząbkowice Śląskie, Ziębice, Bogatynię, Węgliniec, Zgorzelec, Zawidów, Sulików, Pieńsk, Nowogrodzic, Niemczę, Górę, Wąsosz, Międzylesie, Radków, Stronie Śląskie, Bolków, Lubawkę, Łądek Zdrój, Bystrycę Kłodzką i Szczytno. Wszystkie objęte badaniem gminy są gminami miejskimi (14) lub miejsko-wiejskimi (28) oraz 1 jest gminą wiejską (Sulików).

Dowód – pism k. 72-73, 75 – 150, 159 – 187, 195 – 243, 246 akt głównych, k. 57 – 77, 199 – 258 akt postępowania wyjaśniającego RWR 400-14/10/WS;

Z uzyskanych odpowiedzi wynika, iż w ocenie 25 gmin, tj. 54,35% ogółu objętych badaniem, istnieją podstawy do różnicowania ilości odbieranych odpadów w zależności od miejsca ich wytworzenia, tj. miasta lub wsi, chociaż 12 spośród nich, pomimo ww. deklaracji, nie wprowadziło takiego zróżnicowania. Faktycznie zatem na terenie 13 gmin (wliczając Gminę Pieńsk), tj. 28,26% ogółu objętych badaniem, obowiązują normy nagromadzenia nieczystości zróżnicowane w odniesieniu do miast i wsi. Są to gminy : Ścinawa, Milicz, Chocianów, Polkowice, Przemków, Trzebnica, Żmigród, Wołów, Ziębice, Pieńsk, Nowogrodzic, Bolków, Szczytno.

Jednocześnie spośród 46 objętych badaniem gmin 16 (tj. 34,78%) w ogóle nie ustaliło w żadnej formie norm nagromadzenia nieczystości. Badanie wykazało jednocześnie, iż w 11 gminach (23,91%) ustalone zostały wskaźniki nagromadzenia odpadów komunalnych bez zróżnicowania wg podziału na miasto i wieś. Dane szczegółowe przedstawiają się następująco :

Tabela nr 3

Wysokość wskaźnika nagromadzenia odpadów dla gmin nie różnicujących go wg podziału na miasto i wieś

Lp.	Gmina	Wskaźnik nagromadzenia [w m ³ /os/rok]	Uwagi
1.	Strzegom	1,92	
2.	Bierutów	1,92	Wielkość ustalona przez Gminę, ale nie wprowadzona do stosowania
3.	Lwówek Śląski	1,81	
4.	Bardo	1,77	
5.	Zgorzelec	1,50	
6.	Zawidów	1,50	
7.	Jaworzyna Śląska	1,44	
8.	Żarów	1,40	
	Sulików	1,2* 1,0**	*dla gospodarstw domowych liczących do 4 osób **dla gospodarstw domowych liczących powyżej 4 osób
9.	Środa Śląska	0,78	
10.	Węgliniec	0,66	
11.	Prusice	0,25	

(opracowanie własne na podstawie danych Gmin k. 78, 80 – 81, 82, 116, 141, 186, 229 i 232 akt głównych oraz k. 49, 60 i 66 akt postępowania wyjaśniającego RWR 400 – 14/10/WS);

Jak wynika z powyższej tabeli wielkość wskaźników nagromadzenia odpadów w gminach nie różnicujących ich wysokości wg kryterium podziału na miasto i wieś jest bardzo zróżnicowana. Różnica pomiędzy wskaźnikiem najwyższym (Strzegom i Bierutów) a najniższym (Prusice) jest aż ośmiokrotna.

Tabela nr 4

Wysokość wskaźnika nagromadzenia odpadów dla miasta w gminach, różnicujących go wg. podziału na miasto i wieś

Lp.	Gmina	Wskaźnik nagromadzenia - miasto [w m ³ /os/rok]	Uwagi
1.	Chocianów	4	
2.	Ziębice	3,7	
3.	Ścinawa	3,4	
4.	Żmigród	2,12	
5.	Polkowice	1,94	
6.	Milicz	1,82	
7.	Bolków	1,82	
8.	Wołów	1,80	
9.	Lubawka	1,80	
10	Niemcza	1,71	Wielkość ustalona przez Gminę, ale nie wprowadzona do stosowania
11.	Przemków	1,5	
12.	Pieńsk	1,5	
13.	Trzebnica	1,14	
14.	Nowogrodzic	1,08	zabudowa wielorodzinna

(opracowanie własne na podstawie danych Gmin k.79, 93, 119, 160, 161, 184, 185, 202, 230, 233 akt głównych, k. 200, 201, 240 akt postępowania wyjaśniającego RWR 400 – 14/10/WS);

Z powyższych danych wynika, iż ilościowe normy nagromadzenia odpadów wytwarzanych przez gospodarstwa domowe dla miasta, w Gminie Pieńsk, należą do najniższych na rynku. Spośród 13 gmin różnicujących wielkość tych norm w oparciu o miejsce wytworzenia (miasto i wieś), tylko w jednej gminie (Trzebnica) normy te są niższe.

Tendencja ta utrzymuje się również wówczas, gdy do analizy porównawczej włączone zostaną dane z tabeli nr 3, tj. wielkości wskaźników nagromadzenia odpadów dla gmin nie różnicujących go wg. podziału na miasto i wieś.

Wysokość wskaźnika nagromadzenia odpadów dla miasta w gminach, różnicujących go wg podziału na miasto i wieś oraz nie różnicujących go w taki sposób obrazuje tabela nr 5.

Tabela 5

Wysokość wskaźnika nagromadzenia odpadów dla miasta w gminach, różnicujących go wg podziału na miasto i wieś oraz nie różnicujących go w taki sposób

Lp.	Gmina	Wskaźnik nagromadzenia - miasto [w m ³ /os/rok]	Uwagi
1.	Chocianów	4	
2.	Ziębice	3,7	
3.	Ścinawa	3,4	
4.	Żmigród	2,12	
5.	Polkowice	1,94	
6.	Strzegom	1,92	
7.	Bierutów	1,92	
8.	Milicz	1,82	
9.	Bolków	1,82	
10.	Lwówek Śląski	1,81	
11.	Wołów	1,80	
12.	Lubawka	1,80	
13.	Bardo	1,77	
14.	Niemcza	1,71	Wielkość ustalona przez Gminę, ale nie wprowadzona do stosowania
15	Zawidów	1,5	
16.	Przemków	1,5	
17.	Zgorzelec	1,5	
18	Pieńsk	1,5	
19.	Jaworzyna Śląska	1,44	
20.	Żarów	1,40	
21.	Sulików	1,2* 1,0**	*dla gospodarstw domowych liczących do 4 osób **dla gospodarstw domowych liczących powyżej 4 osób
22.	Trzebnica	1,14	
23.	Środa Śląska	0,78	
24.	Węgliniec	0,66	
25.	Prusice	0,25	

(opracowanie własne na podstawie danych Gmin k. 78,79, 80 – 81, 82, 93, 116, 119, 141, 160, 161, 184, 185, 186,202, 229, 230, 232, 233 akt głównych, k. 49, 60, 66, 200, 201, 240 akt postępowania wyjaśniającego RWR 400 – 14/10/WS);

Jak wynika z tabeli nr 5, na 25 gmin, które wyliczyły wielkość norm nagromadzenia odpadów dla miast lub bez podziału na miasto i wieś, jedynie 7 (tj. 28%) stosuje normy niższe dla miast, aniżeli Spółka w Gminie Pieńsk. Pozostałe 18 gmin (72%) stosuje normy wyższe lub równe normom stosowanym w Gminie Pieńsk (wliczając Gminę Pieńsk).

Tabela nr 6

Wysokość wskaźnika nagromadzenia odpadów dla wsi w gminach, różnicujących go wg. podziału na miasto i wieś

Lp.	Gmina	Wskaźnik nagromadzenia - wieś [w m ³ /os/rok]	Uwagi
1.	Ziębice	1,7	
2.	Polkowice	1,2	
3.	Sulików	1,2 [*] 1,0 ^{**}	*dla gospodarstw domowych liczących do 4 osób **dla gospodarstw domowych liczących powyżej 4 osób
4.	Pieńsk	1,2[*] 1,0^{**}	*dla gospodarstw domowych liczących do 4 osób **dla gospodarstw domowych liczących powyżej 4 osób
5.	Ścinawa	1,14	
6.	Żmigród	1,12	
7.	Wołów	1,10	
8.	Milicz	1,04	
9.	Przemków	1,0	
10.	Chocianów	0,98	
11.	Niemcza	0,97	
12.	Bolków	0,94	
13.	Trzebnica	0,82	
14.	Nowogrodzic	0,66	Zabudowa jednorodzinna

(opracowanie własne na podstawie danych Gmin k. 79, 93, 160, 161, 184, 185, 202, 230, 233 akt głównych oraz k. 66, 200, 201, 240 akt postępowania wyjaśniającego RWR 400 – 14/10/WS);

Z powyższych danych wynika, iż ilościowe normy odpadów wytwarzanych w Gminie Pieńsk przez gospodarstwa domowe na wsi, odnoszące się do gospodarstw domowych liczących do 4 osób, należą do najwyższych na rynku. Spośród 14 gmin różnicujących wielkość tych norm w oparciu o miejsce wytworzenia (miasto i wieś), w zakresie wskaźnika podstawowego (1,2m³/osoba/rok) w 10 gminach, tj. w 71,43%, normy te są niższe. Jednocześnie wskaźnik mający zastosowanie wobec gospodarstw domowych powyżej 4 osób (1,0 m³/osoba/rok) należy do niższych od większości stosowanych w poddanych badaniu gminach (spośród 14 gmin jedynie 5, tj. 35,71% ma w tej kategorii wskaźniki niższe, zaś w 9, wliczając Gminę Pieńsk, tj. 64,28% stosuje się wskaźniki wyższe lub równe).

Stosowane przez Gminę wskaźniki należy uznać za średnie na rynku, gdy do analizy porównawczej włączone zostaną dane z tabeli nr 3, tj. wielkości wskaźników nagromadzenia nieczystości dla gmin nie różnicujących go wg podziału na miasto i wieś.

Tabela nr 7

Wysokość wskaźnika nagromadzenia odpadów dla wsi w gminach, różnicujących go wg podziału na miasto i wieś oraz nie różnicujących go w taki sposób

Lp.	Gmina	Wskaźnik nagromadzenia - wieś [w m ³ /os/rok]	Uwagi
1.	Strzegom	1,92	
2.	Bierutów	1,92	
3.	Lwówek Śląski	1,81	
4.	Barda	1,77	
5.	Ziębice	1,7	
6.	Zgorzelec	1,50	
7.	Zawidów	1,50	
8.	Jaworzyna Śląska	1,44	
9.	Żarów	1,40	
10.	Polkowice	1,2	
11.	Sulików	1,2 [*] 1,0 ^{**}	*dla gospodarstw domowych liczących do 4 osób **dla gospodarstw domowych liczących powyżej 4 osób
12.	Pieńsk	1,2[*] 1,0^{**}	*dla gospodarstw domowych liczących do 4 osób **dla gospodarstw domowych liczących powyżej 4 osób
13.	Ścinawa	1,14	
14.	Żmigród	1,12	
15.	Wołów	1,10	
16.	Milicz	1,04	
17.	Przemków	1,0	
18.	Chocianów	0,98	
19.	Niemcza	0,97	
20.	Bolków	0,94	
21.	Trzebnica	0,82	
22.	Środa Śląska	0,78	
23.	Węgliniec	0,66	
24.	Nowogrodzic	0,66	Zabudowa jednorodzinna
25.	Prusice	0,25	

(opracowanie własne na podstawie danych Gmin k. 78, 79, 80-81, 82, 93, 116, 141, 160, 161, 184, 185, 186, 202, 229, 230, 233 akt głównych oraz k. 49, 60, 66, 200, 201, 240 akt postępowania wyjaśniającego RWR 400 – 14/10/WS);

Jak wynika z tabeli nr 7, ilościowe normy odpadów wytwarzanych w Gminie Pieńsk przez gospodarstwa domowe na wsi, odnoszące się do gospodarstw domowych liczących do 4 osób – przy uwzględnieniu również norm w gminach, które nie różnicują ich w oparciu o miasto i wieś - należą do średnich na rynku. Spośród 25 gmin, w zakresie wskaźnika podstawowego (1,2m³/osoba/rok) w 13 gminach tj. 52%, normy te są niższe, w 12 zaś, wliczając Gminę Pieńsk, tj. 48% – wyższe lub równe. Jednocześnie wskaźnik mający zastosowanie wobec gospodarstw domowych powyżej 4 osób (1,0 m³/osoba/rok) należy do niższych od większości stosowanych w poddanych badaniu gminach (spośród 25 gmin 14, wliczając Gminę Pieńsk, tj. 56%, ma w tej kategorii wskaźniki wyższe lub równe).

2.11. Przeprowadzone badanie wykazało, iż zdania uczestników rynku co do różnic w ilości odpadów komunalnych wytwarzanych przez gospodarstwa miejskie i wiejskie są podzielone. I tak np. :

a) Zdaniem Gminy Wąsosz „*nie ma podstaw do różnicowania wysokości wskaźnika (o ile taki zostałby przyjęty) pomiędzy gospodarstwami miejskimi i wiejskimi. Generowanie odpadów – źródła ich pochodzenia – jest na takim samym poziomie zarówno w miastach jak i na wsi.*” Różnica występuje jedynie w sytuacji, gdy wiejskie gospodarstwo domowe prowadzi produkcję rolną, gdyż wówczas ilość jednych odpadów będzie wyższa niż w mieście innych zaś (biodegradowalnych) będzie niższa.

Dowód - pismo k. 199 akt postępowania wyjaśniającego RWR 400 – 14/10/WS;

b) Zdaniem Gminy Lubawka „*nie ma podstaw do zróżnicowania wskaźnika na usuwanie odpadów na gospodarstwa wiejskie i miejskie*”.

Dowód - pismo k. 240 akt postępowania wyjaśniającego RWR 400 – 14/10/WS;

c) Zdaniem Gminy Bolków „*mając na względzie słabo rozwiniętą na terenach wiejskich infrastrukturę (brak gazu, niepełna sieć kanalizacyjna i wodociągowa, brak kotłowni) co powoduje, że większość odpadów typu papier, kartony, drewno itp. jest spalana w piecach kaflowych lub piecach c.o.; ponadto gdzie większa część odpadów biodegradowalnych (odpady żywnościowe i odpady zielone) kierowana jest do wytwarzania kompostu w przydomowych kompostownikach, zasadne jest zróżnicowanie wysokości wskaźnika wytwarzania odpadów na terenach wiejskich w stosunku do miasta*”.

Dowód - pismo k. 201 akt postępowania wyjaśniającego RWR 400 – 14/10/WS;

d) Zdaniem Gminy Łądek – Zdrój „*wyduje się sensownym ustalenie niższego wskaźnika wytwarzania odpadów dla gospodarstw domowych zlokalizowanych na terenie wiejskim, liczącym 4 osoby z uwagi na fakt, że jedna osoba w gospodarstwie jednoosobowym kupuje niewątpliwie towary w mniejszych opakowaniach, podczas gdy statystyczna jedna osoba w gospodarstwie wieloosobowym kupuje towary w opakowaniach większych, tym samym statystycznie na 1 osobę tych odpadów jest wytwarzanych mniej*”.

Dowód - pismo k. 207 akt postępowania wyjaśniającego RWR 400 – 14/10/WS;

e) Zdaniem Gminy Bystrzyca Kłodzka „*różnicowanie norm na terenach miejskich i wiejskich wynika w szczególności ze składu odpadów występujących w tych rejonach. Odpady z terenów wiejskich z reguły nie zawierają odpadów biodegradowalnych z uwagi na ich zużycie w gospodarstwie (tj. karmienie trzody, kompostowanie). Stosowanie w gospodarstwach wiejskich pieców eliminuje ze składu odpadów makulaturę i inne frakcje nadające się do spalania*”.

Dowód - pismo k. 233 akt postępowania wyjaśniającego RWR 400 – 14/10/WS;

f) Zdaniem Gminy Ścinawa „*Zróżnicowanie wysokości wskaźnika gromadzenia odpadów z podziałem na wsie i miasto jest uwarunkowane tym, że mieszkaniec wsi ze strumienia odpadów komunalnych wydziela selektywnie tzw. „odpady zielone”, które w części*

mieszkańcy wykorzystują jako pokarm dla zwierząt a w części mogą być deponowane na kompost”.

Dowód – pismo k. 184 akt głównych;

g) Zdaniem Gminy Międzybórz *„Istnieje podstawa do zróżnicowania wysokości wskaźnika na gospodarstwa miejskie i wiejskie z uwagi na większe zagospodarowanie odpadów biodegradowalnych w gospodarstwach wiejskich”.*

Dowód – pismo k. 95 akt głównych;

h) Zdaniem Gminy Wołów *„Istnieje podstawa do różnicowania wskaźnika ilości wytwarzanych odpadów przez mieszkańców miasta i mieszkańców wsi. Mieszkańcy wsi w dużym stopniu zgodnie z obowiązującym prawem mogą zagospodarować odpady ulegające biodegradacji we własnych kompostownikach i inne np. papier, co znacząco zmniejsza ilość gromadzonych odpadów w stosunku do mieszkańców z miasta.”*

Dowód – pismo k. 79 akt głównych;

2.12. Z informacji uzyskanych od Gminy Pieńsk wynika, iż podstawą różnicowania współczynnika nagromadzenia nieczystości jest Wojewódzki Plan Gospodarki Odpadami, różnicujący ten wskaźnik dla gmin miejskich i wiejskich. Wskaźnik różnicuje się w zależności od ilości członków rodziny (powyżej 4 osób) *„aby zachęcić rodziny wielodzietne do podpisywania umów z firmą wywożącą odpady aby były one gromadzone w pojemnikach i wywożone na składowisko a nie wywożone do okolicznych lasów. Jest to zachęta finansowa dla rodzin wielodzietnych. W rodzinach wielodzietnych dochód na jednego członka w rodzinie jest prawie zawsze niższy niż w rodzinach do 4 osób. Ponadto z obserwacji wynika, iż rodziny wielodzietne wytwarzają mniej odpadów w przeliczeniu na jedną osobę, ponieważ nie stać jest ich na niektóre produkty, z których opakowania należy wywozić na składowisko. Porównując ilość odpadów pozostałych po ogrzewaniu mieszkań (popiół) w rodzinach do i powyżej 4 osób można powiedzieć, że jest taka sama jak i nie mniejsza w gospodarstwach domowych wielodzietnych. Spowodowane jest to tym, iż rodziny wielodzietne nie posiadające wysokiego dochodu bardziej racjonalnie starają się ogrzewać mieszkania.”*

Odnosnie jego wysokości Gmina przedstawiła dane (na koniec 2003 r.), zgodnie z którymi średni wskaźnik nagromadzenia nieczystości wyniósł ok. 1,5 m³ (ilość odpadów wynosząca 14 840 m³ /ilość mieszkańców Gminy wynosząca 9879). Aktualnych danych brak.

Gmina nie przedłożyła szczegółowych danych uzasadniających stosowanie wskaźnika dla gospodarstw wiejskich w wysokości 1,2 m³ /osobę/rok w wiejskich gospodarstwach domowych liczących do 4 osób oraz 1,0 m³ /osobę/rok w wiejskich gospodarstwach domowych liczących powyżej 4 osób.

Dowód – pismo Gminy k. 87-91 akt postępowania wyjaśniającego RWR 400-14/10/WS;

Z przedłożonego przez Gminę Planu Gospodarki Odpadami Miasta i Gminy Pieńsk wynika, iż „dzikie” wysypiska odpadów stanowiły przed 2009 r. poważny problem Gminy. Jak wynika z ww Planu, jest to problem *złożony i trudny do rozwiązania, ponieważ z reguły sprowadza się nie tylko do usunięcia odpadów zdeponowanych przez nieznanych posiadaczy, ale zasadniczą kwestią jest zapobieżenie odnawianiu się*

wysypiska na tym samym terenie lub w innym miejscu. Podstawowe znaczenie ma tu podnoszenie świadomości mieszkańców oraz podejmowanie działań prewencyjnych.

Ponadto problemem Gminy był w 2009 r. brak umów części gospodarstw domowych (w sołectwach) na usługi odbierania odpadów komunalnych, jak również brak udokumentowanego wywozu odpadów przez te gospodarstwa domowe na gminne wysypisko odpadów. Po roku 2009 ilość odpadów lokowanych na „dzikich” wysypiskach radykalnie się obniżyła.

Dowód – pismo k. 9 akt głównych, protokół k. 268 akt głównych, Plan Gospodarki Odpadami Miasta i Gminy Pieńsk k. 119 akt postępowania wyjaśniającego RWR 400-14/10/WS;

2.13. Na koniec pierwszego kwartału 2010 r. Spółka rozliczała poszczególnymi wskaźnikami następujące ilości osób na terenie Gminy, mające zawarte z nią umowy (proces zawierania nowych umów był w toku) :

1,5 m³/osobę/rok – 4113 osób – 6 169,5 m³

1,2 m³/osobę/rok – 1521 osób – 1 825,2 m³

1,0 m³/osobę/rok – 96 osób – 96,0 m³

Razem - 5730 osób - 8 080,70 m³

Wynika stąd wniosek, iż rozliczenie w oparciu o wskaźnik 1,0 m³ /osobę/rok ma marginalne znaczenie dla wyniku finansowego Spółki na terenie Gminy.

Dowód – pismo Spółki k. 39;

Z zestawienia danych przedstawionych przez ZUK oraz Spółkę wynika, iż ilość wywiezionych odpadów komunalnych z terenu Gminy w latach 2008 – 2009 (po uśrednieniu danych uzyskanych na dzień 16 listopada 2009 r.), tj. przed wprowadzeniem nowego systemu rozliczeń przez Spółkę, oraz w 2010 r., tj. po wprowadzeniu nowego systemu, przedstawia się następująco :

Tabela nr 8

Ilość wywiezionych odpadów komunalnych z terenu Gminy w latach 2008 – 2010

Obszar	2008 - ilość odpadów [w m ³]	2009 - ilość odpadów [w m ³]	2010 - ilość odpadów [w m ³]
Miasto Pieńsk	6 133,131	5 987,96	6 169,5
Sołectwa	652,70	662,74	1921,20
Ogółem	6 785,831	6 650,70	8 080,70

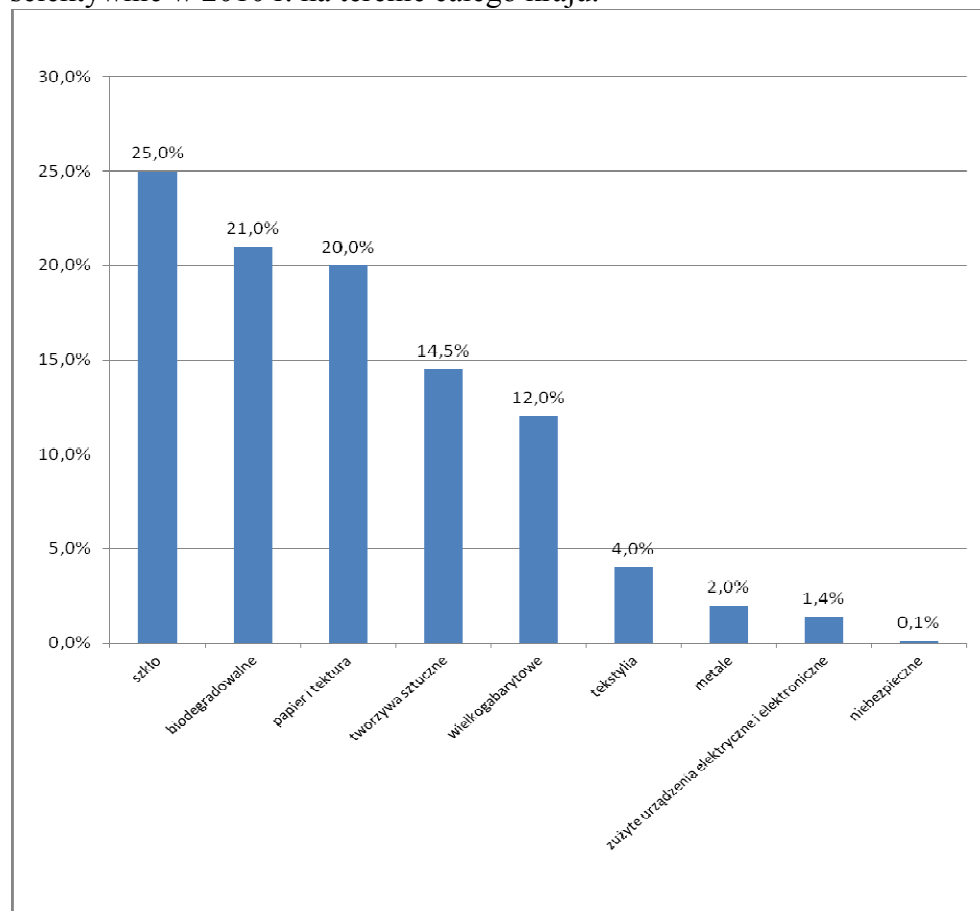
(opracowanie własne na podstawie danych k. 68-69 i k. 158 akt głównych);

Jak wynika z powyższej tabeli nr 8, zmiana sposobu rozliczeń nie miała w zasadzie istotnego wpływu na wielkość rozliczeń z tytułu odbierania odpadów komunalnych w mieście Pieńsk, natomiast spowodowała trzykrotny wzrost obciążeń w sołectwach.

2.14. Udział poszczególnych kategorii odpadów w masie odpadów komunalnych zebranych selektywnie w 2010 r. na terenie całego kraju przedstawia wykres nr 1.

Wykres nr 1

Udział poszczególnych kategorii odpadów w masie odpadów komunalnych zebranych selektywnie w 2010 r. na terenie całego kraju.

(opracowanie własne na podstawie *Infrastruktura komunalna w 2010 r.*, GUS, Warszawa 2011);

Jak wynika z powyższego wykresu, odpady komunalne podlegające łatwemu zagospodarowaniu w gospodarstwach domowych na wsi, tj. odpady biodegradowalne (21% masy) oraz papier i tektura (20% masy) stanowiły łącznie aż 41% w masie odpadów komunalnych zebranych selektywnie na terenie Polski w 2010 r.

2.15. Jak wynika z Wojewódzkiego Planu Gospodarki Odpadami Województwa Dolnośląskiego na 2007 r., średni wskaźnik nagromadzenia odpadów dla miast wyniósł w 2007 r. na osobę 484 kg/M/rok oraz dla wsi - 301 kg/M/rok. Przy przyjęciu średniej wagi 1m³ odpadów komunalnych zmieszanych w wysokości 250 kg, uzyskuje się zagregowane dane dla miasta 1,94 m³/osobę/rok, zaś dla wsi - 1,2 m³/osobę/rok.

Dowód –pismo k. 202 akt głównych;

2.16. W toku postępowania zarówno ZUK w Pieńsku jak i Spółka oświadczyły, iż brak jest możliwości wskazania faktycznej ilości nieczystości odbieranych od miasta Pieńsk i poszczególnych sołectw pomimo tego, iż na składowisku odpadów w Stojanowie zamontowana jest od kilku lat waga. Dzieje się tak dlatego, iż „w celu minimalizowania kosztów samochody zbierające odpady z ościennych gmin (stykających się z gminą Pieńsk) jadąc na składowisko w Stojanowie odbierają odpady po drodze z poszczególnych wiosek, czasami również z miasta Pieńsk. Powyższa sytuacja uniemożliwia rozgraniczenie tych ilości na poszczególne sołectwa, ponieważ odpady

całościowo ważne są na składowisku.” Ponadto stosowany przez ZUK a następnie przez Spółkę program rozliczeniowy na składowisku odpadów w Stojanowie nie przewiduje rozgraniczenia wwożonych ilości odpadów na miasto i poszczególne sołectwa. Spółka zaznaczyła również, iż wywożąc odpady z terenu kilku gmin nie prowadzi odrębnych księgowości dla każdej gminy osobno.

Dowód – pismo Spółki k. 39, 54, pismo ZUK k. 55-56 akt głównych;

2.17. Przychody Spółki za 2011 r. wyniosły **[tajemnica przedsiębiorstwa]** zł.

Dowód – CIT-8 k. 263 – 264 akt głównych;

3. Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył, co następuje :

3.1. Określenie zarzutów

Łużyckiej Higienie Komunalnej Sp. z o.o. z siedzibą w Zgorzelcu postawiony został zarzut stosowania praktyk ograniczających konkurencję, polegających na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku usług odbierania stałych odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości z terenu Gminy Pieńsk, poprzez narzucanie właścicielom nieruchomości rozliczeń za ww usługę w oparciu o ustanowione przez Łużycką Higienę Komunalną Sp. z o.o. ilościowe normy odpadów wytwarzanych przez każde gospodarstwo domowe, zawartych we współczynnikach nagromadzenia nieczystości, co organ antymonopolowy ocenił wstępnie jako możliwość naruszenia art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...).

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz stawianych Spółce zarzutów wymaga zatem ich rozważenia pod kątem przesłanek zastosowania art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...).

3.2. Naruszenie interesu publicznego.

Analiza przesłanek zastosowania w sprawie przepisu art. 9 ust. 2 pkt 6 musi być poprzedzona rozważeniem w pierwszej kolejności kwestii, czy w sprawie niniejszej naruszony został interes publiczny. Zgodnie bowiem z opisanym w art. 1 ust. 1 celem ustawy o ochronie (...), „ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów”. Przesłanka „interesu publicznego” została powiązana przez ustawodawcę z funkcją „ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów”. Ustalenie istnienia interesu publicznego stanowi przesłankę zastosowania co do zasady przepisów ustawy o ochronie (...) do konkretnego stanu faktycznego. Obecnie dominująca linia orzecznicza utożsamia interes publiczny „z naruszeniem konkurencji lub wywołaniem (możliwością wywołania) na rynku niekorzystnych skutków” (Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów, Komentarz, pod red. prof. Tadeusza Skoczego, wyd. C.H. Beck, Warszawa 2009, s. 49). W tak określonym interesie publicznym **mieści się ochrona słabszych uczestników** rynku przed praktykami eksploatacyjnymi dominantów rynkowych, oraz niedopuszczenie do eksploatacji ekonomicznej słabszych uczestników rynku (Z. Jurczyk, „Cele polityki antymonopolowej w teorii i praktyce”, opracowanie w ramach pracy zbiorowej „Konkurencja w gospodarce współczesnej” pod red. C. Banasińskiego i E. Stawickiego, wyd. UOKiK 2007 r., s. 36).

W ocenie organu antymonopolowego sprawa niniejsza dotyczy ochrony tych właśnie wartości. Zarzucane Spółce działanie, polegające na narzucaniu właścicielom nieruchomości rozliczeń za usługę odbierania stałych odpadów usługę w oparciu o ustanowione przez nią ilościowe normy odpadów, co do zasady prowadzić może do eksploatacji ekonomicznej wszystkich podmiotów mających obowiązek zawrzeć ze Spółką przedmiotową umowę, w tym osób fizycznych, a więc słabszych uczestników rynku.

Oznacza to, iż do prowadzonej przed Prezesem UOKiK sprawy mają zastosowanie przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Wobec powyższego, niniejsze postępowanie antymonopolowe niewątpliwie toczy się w interesie publicznym a nie w interesie indywidualnym.

3.3. Wyznaczenie rynku właściwego

Wyznaczenie rynku właściwego dla oceny stosowania praktyki antykonkurencyjnej, konieczne jest z trzech powodów :

- dlatego, że antykonkurencyjne **działania** przedsiębiorców nie odbywają się na rynku w ogóle, ale zawsze dokonują się na rynkach konkretnych;
- dlatego, że także **skutki** tych działań występują zawsze na rynkach konkretnych;
- wreszcie dlatego, że ustalenie rynku właściwego w danej sprawie niezbędne jest dla ustalenia faktycznej **sily rynkowej** konkretnego przedsiębiorcy (lub przedsiębiorców), którzy stosują praktyki ograniczające konkurencję (Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów, Komentarz, pod red. prof. Tadeusza Skoczego, wyd. C.H. Beck, Warszawa 2009, s. 208).

Art. 4 pkt 9 ustawy o ochronie (...) rynek właściwy definiuje jako rynek towarów, które ze względu na swe przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na rodzaj oraz właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji. Zgodnie z ukształtowanymi poglądami doktryny i orzecznictwem, rynek właściwy wyznacza rynek w ujęciu produktowym (towar) i rynek w ujęciu geograficznym (terytorium). Poszczególne ujęcia rynku właściwego są w realiach sprawy niniejszej następujące :

Rynek właściwy w ujęciu produktowym

Rynek w ujęciu produktowym obejmuje te wszystkie towary, które są uznawane przez konsumentów za wzajemnie wymienne lub substytucyjne ze względu na ich właściwości, ceny i przeznaczenie, przy czym towarem, zgodnie z art. 4 pkt 7 ustawy o ochronie (...), są nie tylko rzeczy, ale m.in. również **usługi**. Kryteria jego wyznaczenia muszą wynikać z obiektywnych parametrów towarów, mających zasadniczy wpływ na ich zakup przez nabywców. W każdej sprawie są nimi przede wszystkim przeznaczenie i parametry użytkowe. Cechy te pozwalają nabywcom łatwo identyfikować towary, odróżniać od siebie i ewentualnie traktować jako bliskie substytuty. Rynek właściwy w ujęciu produktowym obejmuje zatem wszystkie towary, które służą zaspokajaniu tych samych potrzeb nabywców, mają zbliżone właściwości, podobne ceny i reprezentują podobny poziom jakości. Rynek w ujęciu geograficznym odnosi się z kolei do obszaru, na jakim te towary są oferowane.

Celem określenia rynku właściwego w niniejszej sprawie należy przede wszystkim wskazać rynki związane z odpadami, na których działa Spółka na terenie Gminy Pieńsk. Są to :

a) Rynek przyjmowania i utylizacji odpadów komunalnych. Podstawą działalności Spółki na tym rynku jest administrowanie gminnym składowiskiem odpadów w Stojanowie, zaś zasadniczym aktem prawnym regulującym tę działalność – ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. *o odpadach* (j.t. Dz.U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243 z późn. zm.), ustawa z 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz ustawa z dnia 13 września 1996 r. *o utrzymaniu czystości i porządku w gminach* (j.t. Dz. U. 2005 r. Nr 236 poz. 2008 z późn. zm.). Ustawa o samorządzie gminnym do zadań własnych gminy zalicza utrzymanie czystości i porządku w gminach (art. 7 ust. 3), a ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach precyzuje te zadania jako obowiązkowe działania własne gminy (art. 3 ust. 1) i stanowi, że to na gminie spoczywa obowiązek stworzenia na jej terenie warunków niezbędnych do realizacji tego zadania lub zapewnienia wykonania tych prac przez stworzenie odpowiednich jednostek organizacyjnych (ust. 1), zapewniając budowę, utrzymanie i eksploatację własnych lub wspólnych z innymi gminami instalacji i urządzeń do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów komunalnych (ust. 2a – por. wyrok SOKiK z dnia 25 października 2007 r. sygn. akt XVII AmA 29/07). Nie ulega wątpliwości, że Gmina w Pieńsku realizuje ww. zadania m.in. za pośrednictwem Spółki, której jest udziałowcem.

b) Rynek odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Na wykonywane w ramach tego rynku czynności składa się przede wszystkim odbieranie odpadów od właścicieli nieruchomości i ich wywóz na składowisko odpadów (por. wyrok SOKiK z dnia 6 lipca 2007 r. sygn. akt XVII AmA 102/06). Zasadniczym aktem prawnym regulującym tę działalność jest powołana wyżej w pkt. a) ustawa z dnia 13 września 1996 r. *o utrzymaniu czystości i porządku w gminach*, ale dla organizacji rynku istotne znaczenie posiada również ustawa z 8 marca 1990 r. *o samorządzie*. Zbieranie odpadów komunalnych stanowi, razem z utrzymaniem składowiska utworzonego dla gminy, realizację ustawowych zadań gminy w zakresie utrzymania czystości i porządku na jej terenie (art. 7 ust. 3 ustawy *o samorządzie gminnym*). Na prowadzenie działalności polegającej na odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i ich wywozie na składowisko wymagane jest zezwolenie (art. 7 ust. 1 ustawy *o utrzymaniu czystości i porządku w gminach*). Zezwolenie to wydaje, w drodze decyzji, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, zaś w samym zezwoleniu określa się obszar działalności nim objętej (art. 7 ust. 6 ustawy *o utrzymaniu czystości i porządku w gminach*).

W ocenie organu antymonopolowego za określeniem rynku w ujęciu produktowym, jako rynku odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, przemawia treść znowelizowanego art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy *o utrzymaniu i czystości w gminach*. Zgodnie z powołanym przepisem, na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności w zakresie m.in. **odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości**, wymagane jest uzyskanie zezwolenia. Powyższa nowelizacja dokonana została art. 5. ustawy z dnia 19 grudnia 2002 r. *o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. z 2003 r. Nr 7, poz.78) i objęła również inne przepisy ww ustawy, wprowadzając konsekwentnie nazwę **odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości**, odnoszącą się do określenia przedmiotowych usług: Nowelizacji uległy m.in. :

- art. 6 ust. 1 : „1. Właściciele nieruchomości przy wykonywaniu obowiązku określonego w art. 5 ust. 1 pkt 3 obowiązani są do udokumentowania korzystania z usług wykonywanych przez zakład będący gminną jednostką organizacyjną lub przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie **odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości** lub w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, przez okazanie umowy i dowodów płacenia za takie usługi.”,
- art. 8 ust. 2 : „2. Przedsiębiorca ubiegający się wyłącznie o zezwolenie na **odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości** powinien udokumentować gotowość ich przyjęcia przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów.”,
- art. 9 ust. 1a : „1a. Zezwolenie na **odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości** lub opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych, powinno określać dodatkowo miejsca odzysku lub unieszkodliwienia odpadów komunalnych lub nieczystości ciekłych.”,

Z zestawienia ww. znowelizowanych przepisów wynika, iż ustawodawca konsekwentnie posługuje się określeniem **odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości**, a zatem brak jest podstaw do posługiwania się odmienną nazwą rynku dla tak określonych ustawowo usług.

Wskazać należy, iż często oba rynki, tj. przyjmowania i utylizacji odpadów komunalnych oraz rynek odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości wzajemnie na siebie oddziałują, zwłaszcza wówczas, gdy przedsiębiorca jest jednocześnie uczestnikiem obu wymienionych wyżej rynków.

Taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie, gdyż Spółka – jako administrator składowiska odpadów w Stojanowie – jest uczestnikiem rynku przyjmowania i utylizacji stałych odpadów komunalnych a jednocześnie świadcząc usługę odbierania nieczystości, uczestniczy w rynku usług odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Zatem ostatecznie **rynkem właściwym w ujęciu przedmiotowym jest rynek usług odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości.**

Należy podnieść, iż w postanowieniu nr RWR 228/10 o wszczęciu postępowania w niniejszej sprawie, rynek właściwy został określony w ujęciu przedmiotowym jako „*lokalny rynek usług odbierania **stałych** odpadów komunalnych*” zaś w sentencji decyzji jako „*lokalny rynek usług odbierania odpadów komunalnych*”. Prezes Urzędu wskazuje na dopuszczalność takiego działania, odwołując się w tym zakresie do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2004 r. (Sygn. akt III SK 32/04, LEX nr 440864.), zgodnie z którym : „*art. 84 § 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie wymaga, aby określenie rynku właściwego musiało nastąpić już w postanowieniu o wszczęciu postępowania antymonopolowego. Co więcej, zwykle przesłanka ta stanowi dopiero przedmiot ustalenia w tym postępowaniu, a więc przy udziale strony*”. Należy zaakcentować, iż dokonana korekta określenia rynku w ujęciu przedmiotowym nie zmienia jego istoty, ma jedynie na celu bardziej precyzyjne jego określenie w kontekście powoływanej wyżej ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Rynek właściwy w ujęciu geograficznym

Niezbędnym elementem rynku właściwego - jak zauważono już wyżej – jest również jego wymiar geograficzny, oznaczający konieczność wskazania obszaru, na którym warunki konkurencji, mające zastosowanie do określonych towarów, są jednakowe dla

wszystkich konkurentów. Definicja ustawowa odnosi rynek geograficzny do obszaru „na którym, ze względu na ich [towarów] rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji”. W rozpatrywanej sprawie obszar ten wyznaczony został poprzez zakres zezwolenia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy *o utrzymaniu czystości i porządku w gminach*. Prowadzenie działalności w zakresie świadczenia usług odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości bez tego zezwolenie jest niedopuszczalne. Skoro zatem zezwolenie obejmuje uprawnienie do świadczenia usług odbierania odpadów komunalnych na terenie gminy miejsko – wiejskiej Pieńsk i Spółka faktycznie usługi te na ww. obszarze wykonuje - **rynkem właściwym w ujęciu geograficznym jest obszar tej gminy.**

A zatem rynkiem właściwym w niniejszej sprawie jest rynek usług odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości z terenu Gminy Pieńsk.

3.4. Status przedsiębiorcy

Przedmiotem postępowania są praktyki dotyczące nadużywania pozycji dominującej przez przedsiębiorcę (art. 9 ust. 1 ustawy o ochronie...). Definicja legalna pojęcia „przedsiębiorca” zawarta jest w art. 4 ustawy o ochronie (...). Zgodnie z art. 4 pkt 1 powołanego artykułu, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, rozumie się przez to m.in. przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Jak wynika z odpisu KRS, Spółka jest przedsiębiorcą wedle przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. - o swobodzie działalności gospodarczej (j.t. Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 z póź. zm.), a zatem uznać ją należy również za przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie (...).

3.5. Zarzut naruszenia art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...)

3.5.1. Przesłanki zastosowania art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...) - wprowadzenie

Istota praktyki ograniczającej konkurencję, zakazanej art. 9 ust. 1 ustawy o ochronie (...), sprowadza się do nadużywania pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców. Ogólny zakaz wyrażony w ust. 1 art. 9 precyzuje m.in. jego ust. 2 pkt 6 wskazując przykładową możliwość jego naruszenia, polegającą na narzucaniu przez przedsiębiorcę uciążliwych warunków umów, przynoszących mu nieuzasadnione korzyści.

Aby zatem uznać praktykę z art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...) za ograniczającą konkurencję, przedsiębiorca musi spełnić przesłanki w postaci :

- posiadania pozycji dominującej,
- narzucania warunków umów kontrahentowi,
- uciążliwego charakteru tych warunków umów,
- osiągnięcia nieuzasadnionych korzyści przez przedsiębiorcę.

Powołane przesłanki omówione zostaną poniżej.

3.5.2. Pozycja dominująca

Zgodnie z normą art. 9 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie (...) zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku. Zatem istotne znaczenie w sprawie ma określenie, czy podmiot, przeciwko któremu prowadzone jest postępowanie antymonopolowe, posiada taką pozycję na rynku. Definicję legalną pojęcia „*pozycja dominująca*” zawiera art. 4 pkt 10 ustawy o ochronie (...). Zgodnie z powołanym przepisem, pod tym pojęciem rozumie się pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%.

Na określonym wyżej rynku właściwym tj. lokalnym rynku usług odbierania stałych odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości z terenu Gminy Pieńsk, Spółka nie spotyka się z konkurencją, gdyż jest jedynym przedsiębiorcą świadczącym ww. usługi na terenie Gminy.

W związku z tym należy stwierdzić, iż na rynku właściwym posiada ona 100 % udziału, nie spotykając się z jakąkolwiek konkurencją, a zatem posiada ona kwalifikowaną pozycję dominującą (pozycję monopolistyczną).

3.5.3. Narzucanie warunków umów kontrahentowi

Do stwierdzenia praktyki zakazanej art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...) konieczne jest spełnienie przesłanki w postaci narzucania warunków umów kontrahentowi. Narzucanie warunku ma miejsce wówczas, gdy dominant, wykorzystując sytuację przymusową kontrahenta, wynikającą z braku alternatyw na rynku, wymusza na nim określone zachowania.

Istota narzucania uciążliwych warunków umów w niniejszej sprawie polega na wymuszaniu przez Spółkę na swoich kontrahentach (właścicielach nieruchomości na terenie Gminy Pieńsk) podpisania umów o „wywóz odpadów komunalnych”. Fakt eksploatacji w tym wypadku przewagi kontraktowej przez Spółkę uznać należy za niewątpliwą, gdyż umowy zawierane były według jednolitych wzorów, nie podlegały możliwości negocjowania ich zapisów, zaś brak było, poza Spółką, alternatywy w postaci innego przedsiębiorcy, mogącego ww. usługę wykonać. Należy dodać do tego przewidziany Regulaminem „*utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Pieńsk*” obowiązek właścicieli nieruchomości zawarcia umów o odbieranie odpadów komunalnych. Wynika stąd wniosek, iż fakt podpisania ww. umów, zawierających rozliczenia za ww. usługę w oparciu o ilościowe normy odpadów wytwarzanych przez każde gospodarstwo domowe, zawartych we współczynnikach nagromadzenia nieczystości – zostało wymuszone na uczestnikach rynku po stronie popytowej przez Spółkę.

Zatem spełniona została przesłanka art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...), w postaci narzucania warunków umów kontrahentom.

3.5.3. Uciążliwy charakter warunków umów

Uciążliwość warunków umów można oceniać w aspekcie obiektywnym i subiektywnym (wyrok Sądu Antymonopolowego z 6.11.2000 r., XVII Ama 8/00). Przyjmuje się, iż przy ustalaniu kwestii uciążliwości umów „należy kierować się wyłącznie obiektywną uciążliwością” (Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów, praca zbiorowa pod red. Tadeusza Skoczego, Wydawnictwo C. H. BECK, Warszawa 2009, s. 693). Warunki uciążliwe w znaczeniu obiektywnym to warunki „stanowiące obiektywną uciążliwość,

które nie byłyby możliwe do wynegocjowania w warunkach istnienia konkurencji” (wyrok Sądu Antymonopolowego XVII Ama 72/00).

W orzecznictwie w odniesieniu do określenia obiektywnej uciążliwości warunku przyjmuje się dwa poglądy.

Zgodnie z pierwszym podkreśla się m.in., iż „uciążliwe warunki obiektywne polegają na zastrzeżeniu w umowie świadczeń o charakterze nieekwiwalentnym (wyrok SN I CSK 454/06; wyrok SN I CSK I CKN 1466/00; wyrok SN z 27.5.1998 r. i in.).

Druga linia orzecznictwa i doktryny za uciążliwy warunek umowy uznaje każdy warunek oznaczający dla jednej ze stron umowy ciężar większy od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju (np. wyrok Sądu Antymonopolowego z 20.06.2001 r. , XVII Ama 90/00 i wyrok tegoż sądu z 15.11.2001 r. XVII Ama 78/99). Ustalenia te powinny być dokonywane według kryteriów obiektywnych (Stanisław Gronowski, Ustawa antymonopolowa. Komentarz; Wydawnictwo C.H. Beck 1996 r. s.135). Należałoby tutaj w szczególności rozważyć, czy w hipotetycznej sytuacji istnienia wolnej konkurencji, i tym samym swobody kształtowania przez obie strony treści umowy, przedsiębiorca byłby w stanie wynegocjować kwestionowane postanowienie umowy (Stanisław Gronowski, Polskie Prawo Antymonopolowe, zarys wykładu, Wydawnictwo Zrzeszenia Prawników Polskich, Warszawa 1998, s. 146-147). Metodą służącą do ustaleń obowiązujących reguł postępowania w stosunkach danego rodzaju jest analiza porównawcza zachowań uczestników rynków o zbliżonym charakterze.

W sprawie niniejszej należy podkreślić, że przesłanka uciążliwości warunku umowy nie została spełniona i to niezależnie od tego, jakie kryterium oceny uciążliwości zostanie zastosowane.

Ocena uciążliwości według kryterium nieekwiwalentności świadczeń

Zawierane przez Spółkę umowy o „wywóz odpadów komunalnych” należą do kategorii umów wzajemnych. Zgodnie z ich istotą umowa jest wzajemna, gdy obie strony zobowiązują się w taki sposób, że świadczenie jednej z nich ma być odpowiednikiem świadczenia drugiej (art. 487 § 2 k.c.). Rozważając kwestię ekwiwalentności świadczeń w sprawie niniejszej, należy przede wszystkim zauważyć, iż :

Po pierwsze - wysokości stosowanych przez Spółkę podstawowych wskaźników (1,5 m³ oraz 1,2 m³) odpowiadają wysokości średnich wskaźników dla terenów miejskich i wiejskich zamieszczonych w Wojewódzkim Planie Gospodarki Odpadami Województwa Dolnośląskiego na 2007 r., powołanych w pkt 2.15 niniejszej Decyzji (dane te zachowały zasadniczo swoją aktualność w kolejnych latach). Wprawdzie w toku postępowania organ antymonopolowy nie uzyskał wiarygodnych danych odnośnie faktycznych ilościowych norm odpadów wytwarzanych przez każde gospodarstwo domowe, to jednak uzasadnione jest twierdzenie, iż stosowane przez Spółkę normy nie odbiegają od średnich norm ustalonych dla województwa.

Po drugie - niewątpliwie ilość odpadów wywożonych do 16 listopada 2009 r. (data przejścia usługi przez Spółkę) była wielkością niedoszacowaną. Wskazują na to złożone w toku postępowania wyjaśnienia Gminy, uprawdopodobnione faktem zmniejszenia się „dzikich” wysypisk po wprowadzeniu przez Spółkę nowego systemu rozliczeń.

Po trzecie – jak wynika z wykresu nr 1, odpady komunalne podlegające łatwemu zagospodarowaniu (zwłaszcza w gospodarstwach domowych zlokalizowanych w domkach jednorodzinnych, w więc zwłaszcza w gospodarstwach domowych na wsi, tj.

odpady biodegradowalne oraz papier i tektura) stanowiły łącznie aż 41% w masie odpadów komunalnych zebranych selektywnie na terenie Polski w 2010 r. Wynika stąd, iż, ze statystycznego gospodarstwa domowego na wsi w 2010 r. mogło zostać potencjalnie wywiezionych mniej odpadów komunalnych, aniżeli z analogicznego gospodarstwa domowego w mieście, co uzasadnia fakt różnicowania wskaźników przez Spółkę w oparciu o miasto i wieś.

Po czwarte – wobec braku danych o rzeczywistej ilości wywożonych odpadów komunalnych nie można w jednoznaczny sposób, na podstawie jedynie kryterium odwołującego się do ekwiwalentności świadczeń, ustalić, na ile stosowane przez Spółkę normy nagromadzenia odpadów są uzasadnione, tj. na ile odpowiadają faktycznej ilości wywożonych odpadów zarówno z miasta jak i z terenu sołectw. Wobec braku przydatności przedmiotowego kryterium odwołującego się do ekwiwalentności świadczeń, zasadnym jest oparcie się na drugim z wymienionych w pkt. 3.5.3. kryteriów, tj. kryterium oceny uciążliwości stosowanych przez Spółkę warunków umów o „wywóz odpadów komunalnych” według odwołania się do wysokości analogicznych norm nagromadzenia odpadów na rynkach lokalnych o zbliżonym charakterze.

Tym niemniej można stwierdzić, iż stosując dotychczasowe kryterium oparte na odwołaniu się do ekwiwalentności świadczeń co najmniej uprawdopodobniono, iż zasadne jest stosowanie przez Spółkę różnicowania wskaźników przez Spółkę dla odbiorców miejskich i wiejskich.

Ocena uciążliwości według kryterium ciężaru większego od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju.

Jak wskazano to już wyżej, uciążliwy warunek umowy oznacza każdy warunek oznaczający dla jednej ze stron umowy ciężar większy od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju. W realiach sprawy niniejszej zasadniczą kwestią jest zatem porównanie wielkości stosowanych przez Spółkę norm nagromadzenia odpadów z analogicznymi normami stosowanymi na rynkach lokalnych o zbliżonym charakterze. Ustalenia odnośnie wysokości tych norm organ antymonopolowy przeprowadził na podstawie badań rynkowych w 46 gminach, głównie o charakterze miejsko-wiejskim oraz miejskim. Wnioski z tych badań, zawarte w tabelach nr 3, 4, 5, 6, 7, pozwalają zająć stanowisko, zgodnie z którym w warunkach swobody kształtowania przez obie strony swoich stosunków kontraktowych, Spółka byłaby w stanie wynegocjować od swoich kontrahentów umowy o „wywóz odpadów komunalnych” z normami nagromadzenia w zakwestionowanej wysokości. Powyższy pogląd wynika z faktu, iż różnicowanie norm nagromadzenia odpadów w zależności od miejsca ich wytworzenia (miasto lub wieś) jest powszechną praktyką na lokalnych rynkach odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, zaś ich wysokość stosowana przez Spółkę należy do średnich na rynku w przypadku miasta i wprawdzie wysokich, ale nie najwyższych na rynku w przypadku wsi.

Badanie wykazało, iż w ocenie 54,35% ogółu objętych badaniem gmin, istnieją podstawy do różnicowania ilości odbieranych odpadów w zależności od miejsca ich wytworzenia, chociaż jedynie w 28,26% faktycznie obowiązują normy nagromadzenia nieczystości zróżnicowane w odniesieniu od miast i wsi. Zwraca uwagę fakt, iż typowym uzasadnieniem faktu różnicowania tych norm była, wg gmin, możliwość zagospodarowania odpadów biodegradowalnych oraz papieru i tektury (np. gmina Wąsocz, Bolków, Bystrzyca Kłodzka, Ścinawa, Międzybórz, Wołów – dane zawarto w pkt. 2.11. Decyzji).

Odnosnie wysokości wskaźników organ antymonopolowy przeprowadził ich analizę odrębnie dla miast oraz wsi (sołectw). W analizie porównawczej uwzględniono zarówno wyłącznie gminy różnicujące te normy w zależności od miast i wsi (tabele nr 4 – miasto, nr 6 – wieś) jak i gminy, które różnicowania takiego nie stosują (tabele nr 5 – miasto, nr 7 – wieś).

Z uzyskanych zestawień wynika, iż :

a) Ilościowe normy odpadów wytwarzanych przez gospodarstwa domowe w mieście, w Gminie Pieńsk, należą do najniższych na rynku. Spośród 13 gmin różnicujących wielkość tych norm w oparciu o miejsce wytworzenie (miasto i wieś), tylko w jednej gminie (Trzebnica) normy te są niższe (tabela nr 4).

Tendencja ta utrzymuje się również wówczas, gdy w analizie uwzględnione zostaną normy w gminach nie różnicujących ich wg podziału na miasto i wieś. Jak wynika z tabeli nr 5, jedynie w 28% ogółu gmin stosuje się normy niższe dla miast, aniżeli Spółka w Gminie Pieńsk. W pozostałych 72% stosowane są normy wyższe lub równe normom stosowanym w Gminie Pieńsk.

b) Ilościowe normy odpadów wytwarzanych przez gospodarstwa domowe na wsi, w Gminie Pieńsk, odnoszące się do gospodarstw domowych liczących do 4 osób ($1,2\text{m}^3$ /osoba/rok), należą do wysokich. Spośród gmin różnicujących wielkość tych norm w oparciu o miejsce wytworzenia (miasto i wieś), w zakresie wskaźnika podstawowego ($1,2\text{m}^3$ /osoba/rok) w 71,43% gminach normy te są niższe (tabela nr 6).

Jednocześnie wskaźnik mający zastosowanie wobec gospodarstw domowych powyżej 4 osób ($1,0\text{ m}^3$ /osoba/rok) należy do niższych od większości stosowanych w poddanych badaniu gminach. Jedynie 35,71% gmin ma w tej kategorii wskaźniki niższe, zaś w 64,28%, wliczając Gminę Pieńsk, stosuje się wskaźniki wyższe lub równe.

W przypadku uwzględnienia w analizie również gmin nie różnicujących norm nagromadzenia odpadów wg podziału na miasto i wieś (tabela nr 7), stosowane przez Spółkę normy zakwalifikować należy do średnich na rynku. Jak wynika z tabeli nr 7, ilościowe normy odpadów w Gminie Pieńsk na wsi w zakresie wskaźnika podstawowego ($1,2\text{m}^3$ /osoba/rok), w 52% gmin są niższe, zaś w 48% – wyższe lub równe. Jednocześnie wskaźnik mający zastosowanie wobec gospodarstw domowych powyżej 4 osób ($1,0\text{ m}^3$ /osoba/rok) należy do niższych od większości badanych gmin (56% ma w tej kategorii wskaźniki wyższe lub równe).

Mając na uwadze wyniki powyższego badania rynkowego należy stwierdzić, iż posługując się kryterium oceny uciążliwości stosowanych przez Spółkę warunków umów o „wywóz odpadów komunalnych” według odwołania się do wysokości analogicznych norm nagromadzenia odpadów na rynkach lokalnych o zbliżonym charakterze, stosowane przez Spółkę normy nagromadzenia odpadów nie mogą być uznane za uciążliwe, tj. oznaczające dla jej kontrahentów ciężar większy od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju (gdyż fakt różnicowania norm nagromadzenia odpadów według podziału na miasto i wieś jest powszechny na rynkach lokalnych o zbliżonym charakterze, zaś ich wysokość nie należy do najwyższych w odniesieniu do tych rynków).

Należy przy tym wskazać, iż dla oceny braku ww. przesłanki tj. uciążliwego charakteru umów nie ma znaczenia fakt stwierdzenia przez Wojewodę Dolnośląskiego nieważności Uchwały Nr XXXV/208/09 Rady Miejskiej w Pieńsku, mocą której zmieniono § 14 Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy w ten sposób, iż w miejsce dotychczasowego zapisu ustalającego ilość podstawową odpadów wytwarzanych

przez jednego mieszkańca tygodniowo, wpisano ilość odpadów wytwarzanych w ciągu roku w gospodarstwie domowym w wysokości 1,5 m³ – na jednego mieszkańca w mieście i 1,2 m³ – na jednego mieszkańca na terenach wiejskich. Należy zauważyć, iż zakres tej regulacji nie dotyczy przedmiotu działalności Spółki a jej celem była jedynie realizacja (w tym wypadku wadliwa) upoważnienia dla rady gminy do określenia rodzaju i minimalnej pojemności urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych oraz warunków rozmieszczania i utrzymania tych urządzeń.

Tym samym uznać należy, iż w sprawie nie została spełniona trzecia przesłanka art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...), tj. uciążliwy charakter umowy.

3.5.4. Nieuzasadnione korzyści

Osiągane przez dominującego przedsiębiorcę nieuzasadnione korzyści są odpowiednikiem uciążliwych warunków umów narzuconych kontrahentowi. W relacjach ekwiwalentności wzajemnych świadczeń uczestników umowy nieuzasadnione korzyści określają sytuację korzystniejszą od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju. Nieuzasadnione korzyści powinny być osiągnięte kosztem kontrahenta i pozostawać w normalnym związku przyczynowym z narzuconymi kontrahentowi uciążliwymi warunkami umowy (Stanisław Gronowski, Polskie Prawo Antymonopolowe, zarys wykładu, Wydawnictwo Zrzeszenia Prawników Polskich, Warszawa 1998, s. 147, Stanisław Gronowski, Ustawa antymonopolowa. Komentarz; Wydawnictwo C.H. Beck 1996 r. s.136).

Narzucenie uciążliwego warunku umowy może zostać uznane za praktykę ograniczającą konkurencję w rozumieniu art. 9 ust. 2 pkt 6 tylko wówczas, gdy warunek ten będzie przynosił dominantowi korzyść, która dodatkowo będzie nieuzasadniona (wyrok Sądu Antymonopolowego XVII Ama 91/00). Pojęcie korzyści należy interpretować szeroko, jako „ogół interesów oraz pozytywnych następstw mieszczących się w kategorii związku przyczynowego i gospodarczego (wyrok SN I CKN 702/97) - Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów, praca zbiorowa pod red. Tadeusza Skocznego, Wydawnictwo C. H. BECK, Warszawa 2009, s. 697). W orzecznictwie przyjmuje się, że do naruszenia art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...) przez przedsiębiorcę nie jest konieczne faktyczne uzyskanie nieuzasadnionych korzyści. Za wystarczającą uznano samą możliwość uzyskania nieuzasadnionych korzyści w przyszłości (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie VI ACa 196/06; wyrok Sądu Antymonopolowego XVII Ama 1/00; wyrok Sądu Antymonopolowego XVII Ama 91/00). Korzyści wówczas można uznać za nieuzasadnione, jeżeli na tle umowy stwarzają przedsiębiorcy sytuację korzystniejszą, aniżeli taka, która odzwierciedla ekwiwalentność w danym i podobnych stosunkach umownych (E. Modzelewska-Wąchal. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Twigger. Warszawa 2002, strona 119).

W niniejszej sprawie, skoro nie stwierdzono istnienia przesłanki w postaci uciążliwości warunków umów (pkt 3.5.3. Decyzji), brak jest podstaw do ustalenia istnienia nieuzasadnionych korzyści (które powinny pozostawać w normalnym związku przyczynowym z narzuconymi kontrahentowi uciążliwymi warunkami umowy). Tym niemniej można dodatkowo wskazać, iż ustalenie rozliczeń w oparciu o kwestionowane normy nagromadzenia odpadów ma na celu przynajmniej zapewnienie pokrycia kosztów świadczonych w Gminie usług odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Jak wynika to z danych zawartych w pkt 2.6. Decyzji, rentowność usługi wynosiła w 2010 r. -18,11%, zaś w 2001 r. - 4,37% (tabela nr 2), czyli była ujemna. Zauważyć należy, iż przed przejęciem usługi przez Spółkę rentowność ZUK w Pieńsku, jak wynika to z tabeli nr 1, wynosiła w 2009 r. -26,32 (była zatem również ujemna).

Zestawienie powyższych danych może dodatkowo świadczyć, iż stosowane normy nagromadzenia odpadów nie są zawyżone, zaś Spółka nie uzyskuje z tytułu ich stosowania nieuzasadnionych korzyści.

Reasumując, nie została również spełniona została również ostatnia przesłanka zastosowania art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...), tj. osiągnięcia przez Spółkę nieuzasadnionych korzyści.

Mając powyższe na uwadze organ antymonopolowy na podstawie art. 105 § 1 k.p.a. w związku z art. 83 ustawy o ochronie (...) umorzył postępowanie w sprawie.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu.

Otrzymuje :

Łużycka Higiena Komunalna
Sp. z o.o.
ul. Bolesławecka 37
59 – 900 Zgorzelec